

[Ministeren for Handel, Industri og Søfart.] rer til den Betegnelse, der i de fleste Lande benyttes for Landets Nationalbank. Jeg kan f. Eks. nævne Norges Bank, Islands Bank, Banque de France, Bank of England, medens den svenske Betegnelse, Sveriges Riksbank, vel nærmest maatte føre i Retning af Betegnelsen Danmarks Nationalbank. Der kan maaske siges at ligge en vis Gentagelse i denne Betegnelse, men helt daarlig er Betegnelsen dog næppe.

Af ganske afgørende Vigtighed er naturligvis Spørgsmaalet om paa en Gang at sikre Bankens selvstændige Stilling og at tilvejebringe den nødvendige Forbindelse mellem Statsmagten og Banken. Det er mit Indtryk af de faldne Udtalelser, at Lovforslaget fra de fleste Sider erkendes ogsaa paa dette Punkt at have gjort Ret og Skel. Der er givet Staten, hvad Statens er, og den selvstændige Bank, hvad der naturligt tilkommer denne, selv om Opfattelserne har været noget divergerende med Hensyn til, hvorledes Statens Indflydelse naturligt og bedst kunde komme til Udtryk, og hvorledes Bankens egne Organer burde vælges. I denne Forbindelse har der ogsaa været rejst Spørgsmaal om Ophævelse af det gamle historiske Navn „kgl. Bankkommissær“. Hvis det ønskes, vil jeg uden Sorg opgive denne Betegnelse. Jeg benytter Lejligheden til samtidig at berigtige en Misforstaaelse, som gør sig gældende visse Steder — dog selvfølgelig ikke hos det ærede Medlem, der berørte Bankkommissær-Navnet —, at kgl. Bankkommissær-Hvervet er en lønnet Stilling i Lighed med Nationalbankdirektørstillingen. Det er det ikke; Hvervet er ganske brødløst.

Større Realitetsinteresse knytter der sig til Spørgsmaalet om Statens Repræsentation i Repræsentantskabet gennem Valg af 2 Medlemmer — i Lighed med den nuværende Ordning — og i Direktionen gennem Valg af en af Direktørerne. Jeg maa mene, at en saadan direkte Repræsentation er nødvendig under Hensyn til hele Karakteren og Vigtigheden af de Samfundsfunktioner, der tillægges Seddelbanken.

Med Hensyn til det fremdragne Spørgsmaal om, hvorvidt Nationalbanken og dens Aktionærforsamling er enige i det foreliggende Forslag og stadig vedstaar den Overenskomst, der var knyttet til det første Forslag om Danmarks Bank, kan jeg henvise til, hvad jeg udtalte i min Forelæggelsestale. Lovforslaget er et Resultat af de Drøftelser, der i sin Tid førtes mellem Regeringen og Nationalbanken. Banken er, da Lovforslaget ikke som forudsat blev gennemført i

Rigsdagssamlingen 1934—35, vel ikke formelt bundet af den indgaaede Overenskomst, men efter de Oplysninger, der foreligger for mig, har jeg Grund til at mene, at man fra Bankens Side stadig anser det for betydningsfuldt, at Lovforslaget gennemføres, og at hverken Direktionens eller Repræsentantskabets Standpunkt til Sagen i det hele er ændret. Endvidere kan jeg tilføje, at det stadig er Tanken, at Vederlaget for Overtagelsen af Banken skal ydes i 4 pCt.s Obligationer, saaledes at hver Aktionær modtager Obligationer for det dobbelte Beløb af sine Aktiers Paalydende, og at han yderligere faar et kontant Beløb af 10 pCt. af Aktiepaalydendet i Stedet for Udbytte for det løbende Regnskabsaar.

De fleste af de foregaaende Talere har været inde paa det ogsaa tidligere i Forbindelse med dette Lovforslag berørte Spørgsmaal om Salg af Statens Aktier i Landmandsbanken. Det er min Opfattelse, at Landmandsbankspørgsmaalet og det her omhandlede Lovforslag ingen Forbindelse har med hinanden. I øvrigt er jeg tilbøjelig til at mene, at Tidspunktet — uanset hvorledes man i øvrigt principielt ser paa Spørgsmaalet — ikke i Øjeblikket er gunstigt for et Salg af Landmandsbankaktier. Selv om man med Forsigtighed bragte Aktierne paa Markedet, vilde det næppe være muligt for Tiden at opnaa en Kurs, som svarer til Aktiernes Værdi. I denne Forbindelse vil jeg gerne over for en Udtalelse af en af de ærede Ordførere fremhæve, at den Omstændighed, at Landmandsbanken i Aar kun giver 5 pCt. i Udbytte og ikke som i tidligere Aar 7 pCt., skyldes ganske naturlige og let forklarlige Forhold, i Særdeleshed det store Kursfald for Bankens meget betydelige Beholdning af Kreditforeningsobligationer, og at det lavere Udbytte ikke paa nogen Maade er Udtryk for, at Aktierne er mindre værd end tidligere. Den forsigtige Udbyttedeklaration, som Bankens Ledelse uden nogen Art af Forhaandsforhandlinger med Regeringen har foretaget, er tværtimod Udtryk for Bankens fortsatte Bestræbelse paa at konsolidere sig bedst muligt, saaledes at Aktiernes Værdi fuldt ud kan svare til de Værdier, Aktierne ifølge Bankens Regnskab repræsenterer.

Mine foregaaende Bemærkninger vedrører i Hovedsagen de Udtalelser, der er fremsat af de ærede Ordførere for de fire store Partier, der efter mit Indtryk alle tog Sigte paa at medvirke til, at Lovforslaget om Danmarks Bank kunde føres frem til en saglig Realitetsdrøftelse i et af dette høje Ting nedsat Udvalg, og jeg takker